

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

คำวันจันทร์ที่ ๑๖ เวลา ๑๘ นาฬิกา ของเดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

วันนี้ที่วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ได้บำเพ็ญกุศลในกรณีพิเศษ เนื่องจากหลวงปู่ริวร จุฑาโม นามสกุลเดิม บัวผุด ท่านได้ละสังขารวาระชันต์ด้วยอายุขัยในวัย ๙๖ ปี ที่อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร ท่านเป็นคนจังหวัดระยอง ท่านบวชมาแล้ว ๓๓ ปี ๓๓ พรรษา ท่านเป็นประชากรของคนจังหวัดระยอง ท่านได้ออกบวชตามพระลูกชาย คือพระอาจารย์บุญมี ขณะนี้เวลานี้ ท่านก็แก่เฒ่าชราแล้ว ประชาชนเค้าเรียกว่า หลวงพ่อบุญมี ท่านไปอยู่ที่ไหนประชาชนเค้าก็เคารพเลื่อมใส เพื่อนบรรพชิต ก็เคารพเลื่อมใส

หลวงพ่อบุญมีเป็นพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติตรง เพื่อเอาพระธรรม เอาพระวินัยนำชีวิต เห็นภัยในวัฏสงสาร ออกบวชเพราะเห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นภัยในการเวียนว่ายตายเกิด ท่านบวชมาครบ ๕ พรรษาแล้วเป็นพระธุดงค์ กรรมฐานจาริกไป ณ สถานที่ต่าง ๆ ที่มีความสงบวิเวกตามป่าเขาลำเนาไพร ตามรอยประวัติของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต พระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายพระกรรมฐาน

ปี ๒๕๓๘ ท่านได้พักอยู่ที่หมู่บ้านของชาวแม้ว ชาวแม้วเค้าสร้างหมู่บ้านปลูกผัก ปลูกผลไม้อยู่ที่นั่น ที่ห่างจากจุดสูงสุดของดอยอินทนนท์ มองดูด้วยสายตาแล้ว ไม่น่าเกินสิบกิโล กะคะเนด้วยสายตา ห่างจากหมู่บ้านประมาณห้าร้อยเมตร เค้าปลูกที่พักสงฆ์ เวลาพระสงฆ์จาริกปฏิบัติธรรมจะได้มีที่พัก

ปีนั้นหลวงพ่อกัณหาได้จาริกธุดงค์กรรมฐานไปทางภาคเหนือ หลวงพ่อกัณหา ได้พบกับหลวงพ่อบุญมีที่นั่น หลวงพ่อบุญมีก็ได้พบหลวงพ่อกัณหาในที่นั่น หลังจากนั้นหลวงพ่อบุญมีก็เดินธุดงค์ตามหลวงพ่อกัณหาไป ขณะนี้เวลานี้เวลาผ่านไป รวม ๆ ๓๐ ปี หลวงพ่อบุญมีท่านชื่อท่านดีมาก ท่านเป็นผู้มีบุญ ท่านเป็นพระดี เป็นพระที่มีปัญญา มีทั้งความดีประกอบด้วยปัญญา ปฏิปทาท่านน่าเคารพเลื่อมใส เสมอต้นเสมอปลายตลอดกาลตลอดเวลา มีแต่พระธรรมมีแต่พระวินัยมีแต่ความสงบ มีแต่ปัญญา มีแต่ปัญญามีแต่ความสงบ

ท่านไปอยู่ที่ไหนประชาชนก็เคารพนับถือ พระผู้ประพฤติดีปฏิบัติชอบ พระผู้ที่มีมรรคผลพระนิพพานก็ให้เคารพนับถือนับถือหลวงพ่อบุญมี ท่านเป็นพระ สุปฏิปันโน ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติสมควร เป็นพระผู้กตัญญูทเวที่ ต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพระผู้มีความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์ กตัญญูต่อพ่อต่อแม่บรรพบุรุษ ท่านได้จาริกธุดงค์กรรมฐานไปทางจังหวัดน่าน ไปพักอยู่ที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ไปอยู่กับประชาชน คนอำเภอเวียงสาณะ

เมื่อหลวงพ่อของท่านแก่เฒ่าชรา ท่านก็เอาหลวงพ่อของท่านไปดูแลอุปถัมภ์ อุปัฏฐากย์ เมื่อหมดอายุขัยวัย ๙๖ ปี คือเมื่อตอนบ่ายของวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๘ ท่านก็แจ้งมาว่าพระหลวงปู่พระพ่อได้ละสังขารวายนมแล้ว

หลวงพ่อกัณหาเลยบอกว่าให้นำสรีระร่างกายมาบำเพ็ญกุศลที่วัดป่าทรัพย์ทวีฯ
แห่งนี้ ท่านก็โอเค เพราะท่านเป็นพระผู้ที่กตัญญูกตเวที ครูปาอาจารย์ว่าอย่างไร
ก็เอาอย่างนั้น

หลวงพ่อกัณหาได้บอกว่าให้เอาเหมือนท่านพระอาจารย์ประจวบนะ
ท่านพระอาจารย์ประจวบ เป็นคนอำเภอสันบุรี จังหวัดชัยนาท ขณะนี้เวลานี้
อยู่อำเภอมะแมตงจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ที่สถานที่ของโยมป่าตาถวายนะ ป่าตานี้ก็มีที่
สงบร่มรื่น อยู่กลางป่าในหุบเขา ได้ถวายเป็นมรดกกรรมของพระศาสนา

โยมพ่อโยมแม่ของท่านพระอาจารย์ประจวบ ที่ท่านอยู่อำเภอมะแมตง
จังหวัดเชียงใหม่ ท่านก็นำพ่อนำแม่มาบำเพ็ญกุศลเป็นกรณีพิเศษที่วัดป่าทรัพย์ทวีฯ
แห่งนี้ พระอาจารย์ประจวบท่านเป็นพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ บวชตั้งแต่
เป็นสามเณรน้อย ๆ เป็นสามเณรกรรมฐาน เป็นพระกรรมฐาน ตั้งใจตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ
จนขณะนี้ก็ได้เป็นพ่อแม่ครูบาอาจารย์ของพุทธบริษัททั้งในเมืองไทยและต่างประเทศ
เคารพนับถือเลื่อมใส ท่านก็เอาพ่อแม่มาบำเพ็ญกุศลประชุมเพลิง ณ วัดป่าทรัพย์ทวีฯ
แห่งนี้แหละ เพื่อหลวงพ่อกัณหาจะไม่ได้เดินทางไกล

หลวงพ่อบุญมีถึงได้บอกผู้ที่มีศรัทธามีกำลังทรัพย์มีปัญญา บอกว่าให้นำสรีระ
ของหลวงพ่อกัณหาไปบำเพ็ญกุศลที่วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม
อำเภอมะแมตงจังหวัดเชียงใหม่ จะบำเพ็ญบุญกุศลสวดพระอภิธรรม ๓ ค่ำ
คือเริ่มต้นตั้งแต่คืนวันอาทิตย์ นับ ๑ วันอาทิตย์ ๒ วันจันทร์ ๓ วันอังคาร
วันอังคารครบ ๓ ค่ำ วันพุธวันที่ ๑๘ เป็นวันประชุมเพลิง เวลาประชุมเพลิงเวลา
๑๐ นาฬิกา เพื่อให้ครูบาอาจารย์ที่เดินทางมาจากทางไกลจะได้กลับถึงสถานที่
ดึกเกินไป

การบำเพ็ญบุญกุศลให้เราเข้าใจในการบำเพ็ญบุญกุศล ให้เอาหลักการอุดมการณ์
อุดมธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ให้พวกเราพากันเข้าใจนะ การบำเพ็ญกุศลก็ได้แก่ไม่ทำบาปทั้งปวง ทำแต่บุญ
แต่กุศล เอามรรคเอาหนทาง เอาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพาประพฤติ
พาปฏิบัติ เพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรค เอาอริยมรรคคือเอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญา
เอาทั้งศีลเอาทั้งสมาธิเอาทั้งปัญญาที่เรียกว่าพระธรรมพระวินัย พระธรรมพระวินัย
สิกขาบทน้อยใหญ่มีทั้งหมดแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ ที่องค์สมเด็จพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าท่านวางหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม ที่เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ สัมมาทิฐิ
นั้นได้แก่ปัญญา

มนุษย์เราต้องเอาปัญญาสัมมาทิฐินำชีวิต เป็นบริสุทธิคุณ เป็นความรู้พร้อมกับการ
การประพฤติการปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน เป็นความรู้คู่กับปัญญา เป็นปัญญาคู่กับ
การประพฤติการปฏิบัติ เป็นความสงบกับปัญญาไปพร้อม ๆ กัน เรียกว่าเป็นทั้งสมณะ
และวิปัสสนา

สมณะก็ได้แก่ความสงบ สงบด้วยความรู้ความเข้าใจ สงบด้วยการประพฤติ
การปฏิบัติ

สัมปชัญญะนี่คือตัวปัญญา ปัญญาเป็นกุศลเป็นความฉลาด ความฉลาด
กับการปฏิบัติต้องควบคู่กันไป

ไปพร้อม ๆ กันเพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม มนุษย์เราทั้งหลายก็จะพากัน
เป็นพระได้เหมือนกันทุก ๆ คนด้วยความรู้ความเข้าใจ

คำว่าพระนี่นะให้รู้เข้าใจนะ พระนั่นคือพระธรรมคือพระวินัย ไม่ทำอะไรตามใจตามอหิยาศัย เอาพระธรรมเอาพระวินัยนำชีวิต ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมทั้งหลาย ท่านตรัสว่า เธอทั้งหลายจงพากันประพฤติพากันปฏิบัติพรหมจรรย์เถิด

พรหมจรรย์หมายถึงยกเลิกความไม่ถูกต้อง ความไม่ถูกต้องหมายถึงตัวถึงตนที่มันเป็นภพเป็นชาติเป็นวิภูฏสงสาร ที่มันเป็นสังฆาตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตนที่มันเป็นภพเป็นชาติ เป็นการเวียนว่ายตายเกิด เกิดแล้วเกิดอีก เป็นวัฏจักรวนอยู่เป็นวงกลม เป็น **Cycle of life** หมุนรอบตัวเองเป็นการเวียนว่ายตายเกิด

ที่มีความสำคัญมันหมายความว่าธาตุทั้งสี่ชั้นทั้งห้าอายตนะสิบสองนี้เป็นเรา เป็นของเรา เป็นตัวเป็นตนของเรา เป็นตัวตนเป็นตนของคนอื่น ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นปัญญาสัมมาทิสฺฐิ สัมมาทิสฺฐิได้แก่ปัญญา เพื่อเอามายกเลิก ด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นสมาธิเป็นศีล

ต้องยกเลิกให้หมด ไม่เหลืออะไร เพื่อจะได้ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามผัสสะ จะไม่ได้ไปตามอารมณ์ จะไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม

พากันมีความสงบด้วยความรู้ความเข้าใจ พากันมามีปัญหาเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความสงบกับปัญญาดังเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เป็นพระคุณที่ประเสริฐ

ความรู้ความเข้าใจที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้บำเพ็ญพุทธบารมี ๒๕ ปีแห่งการตรัสรู้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านจะพูดให้รู้เข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ ก็จะเกิดความสงบเกิดปัญญา เกิดปัญญาเกิดความสงบไปพร้อม ๆ กัน หลังจาก ๒๕ ปี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงได้วางหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อเป็นตัวแทนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เราทุกคนที่เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด ที่เราทั้งหลายได้เกิดมาเป็นมนุษย์ อายุขัยของเราเป็นมนุษย์อยู่ได้ชั่วศตวรรษหนึ่งนะ คือร้อยปี

เราทำดี ๆ ปฏิบัติดี ๆ ด้วยปิตติด้วยความสุขด้วยเอกัคคตา เป็นผู้ใจดีใจสบาย ชีวิตผู้บำเพ็ญบารมีของเราอยู่ได้มากกว่าร้อยปีนะ หลักการที่ประเสริฐนี้ที่เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เราต้องเอามาใช้เอามาประพตติเอามาปฏิบัติเพื่อเอาธรรมนำชีวิต

ให้มีแต่ปิติสุขเอกัคคตาในการประพตติการปฏิบัติ เมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ผ่านไปแล้วก็ให้ปล่อยให้วางอย่าไปติดค้าง เพราะสิ่งที่มันผ่านไปแล้วผ่านมาแล้วนะ มันเอากลับคืนมาไม่ได้ เพราะมันเกษียณแล้ว

มนุษย์เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ปล่อยได้วาง รู้ความจริง รู้ริยสัจสี่อย่างนี้ ปัจจุบันก็ให้เรารู้เข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันเป็นเพียงปรากฏการณ์ทางตาหูจมูกลิ้นกายใจมันผ่านไปผ่านมา สัญจรไปสัญจรมา มันไม่มีอะไรจีรังยั่งยืน มันเป็นเพียงผ่านไปผ่านมา มันเป็นสิ่งจรไปจรมา ที่จรไปจรมาทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ

พวกเราต้องเข้าใจนะ เรามีตามันก็ต้องมีรูป ถ้าเราไม่มีตามันก็ไม่มีรูป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านมีเมตตาบอกพวกเราทั้งหลายว่า เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี ให้เราเข้าใจ สิ่งเหล่านี้แหละมันมีแต่สัญจรไปสัญจรมาเท่านั้น

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายก็จะไปตามผัสสะทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราทั้งหลายต้องรู้จักความว่างเปล่าณะ ธรรมชาติเดิมแท้เป็นของว่าง สิ่งที่จรไปจรมา เนื่องมาจากเหตุจากปัจจัย

เราจะได้รู้จักความว่าง รู้จักพระนิพพาน ความว่างคือพระนิพพานนะ

ความรู้ความเข้าใจเป็นสัมมาทิฐิ มันจะเป็นความรู้ความเข้าใจ ว่าสิ่งทั้งหลาย ทั้งปวงนั้น มันเป็นเพียงสภาวะธรรมที่เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป ด้วยความรู้ความเข้าใจ นี้แหละ เราจะเข้าถึงความว่าง ว่างจากสิ่งที่มีอยู่นะ ความรู้ความเข้าใจนั้นจะว่าง จากสิ่งที่มีอยู่

ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะหยุดความปรุงแต่ง มันจะเป็นการพัฒนา ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อที่จะแก้ไขทางภายนอกให้ดี แก้ไขภายในด้วยปัญญา

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระธรรมเรื่องพระวินัยว่าพระธรรมพระวินัยนี้ จะมาหยุดวิภวสงสาร มาหยุดเรื่องกรรม เรื่องกฎของกรรม เรื่องผลของกรรม พระธรรมพระวินัย สิกขาบทน้อยใหญ่ถึงเป็นสิ่งที่มาหยุดวิภวสงสารด้วยพระธรรม พระวินัย ด้วยปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อให้เกิดกระบวนการในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายเป็นผู้ที่ประเสริฐให้เข้าใจนะ เราเป็นผู้ที่ได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐ ที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เอาพระธรรมพระวินัยนี้ เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านมีเมตตาบอกว่าเราทั้งหลายว่า ให้รู้เข้าใจ ในเรื่องวิภูฏสงสาร ในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ในเรื่องหยุดการเวียนว่ายตายเกิด ให้รู้เข้าใจ อย่าไปเห็นอะไรรู้อะไรแล้วไปตามสิ่งนั้น ๆ ให้เรารู้ให้เราเข้าใจนะ

เห็นรูปก็อย่าตามรูปไป ได้ยินเสียงก็อย่าตามเสียงไป ได้กลิ่นก็อย่าตามกลิ่นไป ได้รสก็อย่าตามรสไป ได้ผัสสะอะไรต่าง ๆ ก็อย่าตามผัสสะไปอย่างนี้ ใจของเราตริก นึกคิดปรุงแต่ง อย่าไปตามความตริกนึกคิดปรุงแต่งให้เรามีสติความสงบ ให้เรามีสัมปชัญญะตัวปัญญา ตามไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ไม่ได้ คำว่าตามไปก็หมายถึง มันไม่หยุดนั่นแหละ มันตามไป มันตามความหลงไปตามอวิชชาไป

เราต้องกลับมาหาสติสัมปชัญญะ กลับมาหาความสงบ กลับมาหาปัญญา มีสติรู้ตัวทั่วพร้อมให้มาก ๆ ถ้ามันเอาไม่อยู่ ควบคุมไม่อยู่ให้กลั่นลมหายใจมันเลย เดี่ยวใจมันจะขาดมันจะตายมันก็กลับมาเอง มันไม่แนถึงกับตายหรอก

เราทั้งหลายต้องมีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ถ้าเรามีสติรู้ตัวทั่วพร้อมมาก ๆ มันก็จะหยุดอารมณ์ มันก็จะยกเลิกสิ่งภายนอก

เราจะหยุดด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจในพระธรรม คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ท่านได้ตรัสบอกพวกเราทั้งหลาย บอกเรื่องความจริงความเป็นจริงของสังสารวัฏ ของการเวียนว่ายตายเกิด รู้ความจริงของการหยุดไม่เวียนว่ายตายเกิด คำว่าสมณะนี้ หมายถึงความสงบ ความสงบกับความหยุดก็คืออันเดียวกัน

สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ คือการเจริญสติสัมปชัญญะ เอาศีลเอาสมาธิ เอาปัญญามาใช้มาประพฤติมาปฏิบัติ

เราจะมีเครื่องอยู่ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ที่เอาศีลเอาสมาธิเป็นเครื่องอยู่ ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ มนุษย์เรามีกรรมเป็นเครื่องอยู่ กรรมนี้คืออุปกรรม คือกรรมกรรมกรรมนี้ต้องมีปัญญาบริสุทธิ์คุณเป็นผู้นำกรรมกรรมนะ เพื่อจะเอากรรมกรรมมาประพฤติ มาปฏิบัติที่เป็นศีลเป็นสมาธิด้วยมีปัญญาบริสุทธิ์คุณเป็นผู้นำ

อยู่ที่มีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้องปฏิบัติถูกต้อง มันเป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ มันเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

ความรู้ความเข้าใจนี้ถือว่ามันเป็นปัญญาที่รู้ข้อสอบ รู้ข้อสอบ ข้อสอบเราก็รู้ ข้อสอบเราก็รู้ มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตรู้ เป็นการตรัสรู้ เพื่อไม่ให้เอาความหลงนำชีวิต ที่ว่าตัดกรรมตัดเวรตัดภัย เราต้องตัดกรรมตัดเวรตัดภัยด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเรียนการศึกษานี้ จุตมุงหมายปลายทางของการเรียนการศึกษาจุตมุงหมายคือความรู้ความเข้าใจ การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ จุตมุงหมายอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ อย่างเราพิจารณาพระไตรลักษณ์เรื่องเหตุเรื่องผล เพื่อเป็นวิปัสสนาเป็นปัญญา จุตมุงหมายก็เพื่อให้เกิดปัญญาบริสุทธิ์คุณ เพื่อให้รู้แจ้ง เห็นตามเป็นจริง อย่างฟังการบรรยายต่าง ๆ ในเรื่องต่าง ๆ ในศาสตร์ต่าง ๆ จุตมุงหมายอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจนะ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ การเจริญสติปัฏฐานทั้ง ๔ ถึงเป็นหลักการอุดมการณ์ อุดมธรรม มนุษย์เราต้องมีความสงบกับปัญญาไปพร้อม ๆ กัน เราพากันมาคิดดู ดี ๆ นะ ความสงบกับปัญญานี้มันจะแยกกันไม่ได้ สมณะกับวิปัสสนานี้มันจะแยกกันไม่ได้ มันต้องตีคู่กันไป จับคู่กันไป

อย่างเช่นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ
ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ แสดงธัมมจักรกัปวัตตนสูตรครั้งแรกในการแสดงพระธรรม
เทศนาที่วันเพ็ญ ๑๕ คำ บอกกล่าวมหาชนทั้งหลายว่าอีก ๓ เดือนข้างหน้า
พระตถาคตเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้วนะก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ เสด็จดับขันธ
ปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ วันเพ็ญ ๑๕ คำ หมายถึงความเต็ม ๆ ๆ ๆ มันเป็น
ความเต็ม เป็นความพอเพียงเพียงพอ มันเป็นความพอดี

ตรัสรู้วันเพ็ญเดือน ๖ นะ ๖ นี่ก็หมายถึงอายตนะภายใน ๖ คือตาหูจมูกลิ้น
กายใจ มัน ๖ นะ แล้วอายตนะภายนอก ๖ รูปเสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะธรรมารมณ์
ก็ ๖ นะ ทั้งภายนอกภายในรวมกันเป็น ๑๒ รู้เรื่องกระแสแห่งการเป็นปฏิจสมุุปบาท

รู้แจ้งเรื่องอดีตที่ผ่านมา รู้แจ้งเรื่องปัจจุบัน รู้เข้าใจในผัสสะ รู้เข้าใจในวิภูฏสงสาร
ในการหยุดวิภูฏสงสาร ด้วยหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

ไม่ไปตามอารมณ์ไม่ไปตามผัสสะ ด้วยเอาศีลปะชีวิต ที่เป็นศีลเป็นสมาธิ
เป็นปัญญา เป็นความสุขเป็นปิติเป็นเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องรู้หลักการอุดมการณ์แล้วก็เอาอุดมธรรมนำชีวิต เพื่อไปประพฤติ
ไปปฏิบัติ ให้รู้ให้เข้าใจ เพราะเราต้องเอาธรรมนำชีวิต ประชาธิปไตยก็ต้องปรับเข้าหา
ธรรมบุญรัฐธรรมบุญ สังคมนิยมชมชอบทั้งหลายก็ต้องปรับเข้าหาธรรมบุญ
รัฐธรรมบุญ

หลักธรรมบุญเป็นการพัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน มันเป็นมรรค
เป็นอริยมรรค การปฏิบัติธรรมมันเป็นมรรคเป็นอริยมรรค

เรามองดูคิดดูดี ๆ สิ อริยมรรคมีองค์แปดนี้ต้องเป็นความสมบูรณ์ทุกแง่ทุกมุมนะ เพื่อให้เต็ม ๆ ๆ ๆ ในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายอย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนั้นไม่ได้นะ มันเสียหายทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พระธรรมพระวินัย ข้อวัตรกิจวัตรเป็นความดีประกอบด้วยปัญญา มันเป็นความสงบเป็นปัญญาเป็นความเต็ม ๆ ๆ ๆ

เปรียบเสมือนต้นไม้ต้นหนึ่งนั่นแหละ ต้นไม้ต้นนั้นเค้าได้อาหารมาจากทุกทิศทุกทางของต้นไม้้นะ ต้นไม้ที่อยู่กลางแจ้งที่สง่างาม อุดมสมบูรณ์นะ สมบูรณ์ทุกส่วนของต้นไม้เค้าได้อาหารมาจากทุกทิศทุกทางของต้นไม้มาจากทางรากทางใบทางกิ่งทางสาขาทางยอดตลอดปริมาตรทั้งอากาศทั้งแสงแดดทั้งออกซิเจนต้นไม้ต้นนั้นถึงจะอุดมสมบูรณ์ ไม่ใช่ได้เฉพาะทางใดทางหนึ่งไม่ได้เฉพาะทางรากนะ

อริยมรรคมีองค์แปดมันเป็นความสงบกับปัญญา มันเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เราอยู่ที่ไหนทำอะไรเราก็ปฏิบัติได้เราต้องรู้เข้าใจเรื่องพระนิพพาน พระนิพพานหรือว่าพระศาสนามันเป็นการยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องทำไม่ถูกต้อง

พระนิพพานนี่คือความจริงคือความเป็นประภัสสร ไม่กำวกำยใคร ไม่ลิตรอนสิทธิใคร ไม่มีความปรุงแต่ง หยุดความปรุงแต่ง

เราคิดดูดี ๆ นะ ทางวิทยาศาสตร์ก็ปรุงแต่งให้มันดีให้มันเพอร์เฟคทางวิทยาศาสตร์นะ พระนิพพานหยุดความปรุงแต่งด้วยปัญญา ผู้ที่อธิบายพระนิพพานถึงอธิบายได้พอสังเขป เพื่อให้เกิดปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาเพื่อเป็นตัวเป็นตนนะ ต้องเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราอยู่ที่ไหนทำอะไรต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ให้มีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้อาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านได้ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ได้เสวยวิมุตติสุข ท่านได้ระลึกถึงความประเสริฐที่หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายที่เกิดมา

เราทั้งหลายเกิดมาเป็นผู้ประเสริฐได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐท่านถึงได้ส่ง พระอรหันต์ชีณาสพออกไปเผยแผ่ธรรมะ และส่งพระอรหันต์ไปเผยแผ่ไปทางละรูป ไม่ให้ไปหลายรูป เพราะเมื่อรู้เข้าใจอยู่ที่ไหนก็จะมีปัญหา อยู่ที่ไหนก็มีแต่ความสงบ มีแต่ปัญญา ไม่มีปัญหา

ก่อนที่ท่านจะส่งพระอรหันต์ชีณาสพออกไปเผยแผ่ ท่านได้เซ็นเซอร์ตรวจทาน ในการออกไปเผยแผ่ ความรู้ความเข้าใจพอที่จะไปเผยแผ่ได้มัย

ท่านถึงมีคำถามว่า เมื่อเธอไปในสถานที่นั้น ๆ สถานที่นั้นไม่อำนวยความสะดวกสบาย เพราะเค้าไม่ได้เอาธรรมชีวิต เค้าเอาสัญชาตญาณนำชีวิตท่านจะทำอย่างไร เพราะตัวตนคือตัวร้ายตัวตนคืออันตราย เธอจะทำอย่างไร ถ้าเค้าว่าให้เรา เธอจะทำอย่างไร พระอรหันต์ชีณาสพเจ้าก็ตอบว่า ก็ดีกว่าเค้าตีเรา พุดให้มันสั้น ๆ กระทัดรัด เค้าตีเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าฆ่าเรา เค้าฆ่าเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเราฆ่าเค้า

ความรู้ความเข้าใจนี้จะเป็นพระธรรมพระวินัยเป็นธรรมเป็นธรรมบุญ จะมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา มีแต่ปัญญามีแต่ความสงบ จะให้สิ่งต่าง ๆ นั้นมีแต่คุณ

ไม่มีโทษ เพราะความรู้ความเข้าใจว่าเมื่อเรามีตาก็มีรูป เรามีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น สิ่งเหล่านี้เพียงสัญจรไปมาด้วยความรู้ความเข้าใจอย่างนี้

เราทั้งหลายถึงจะเป็นคนหยุดกาลหยุดเวลา หยุดการเวียนว่ายตายเกิด หยุดเรื่องหยุดปัญหาหยุดกาลเวลา เราไม่รู้ไม่เข้าใจทำให้กาลเวลากลับกลืนเราทำให้รูปเสียงกลิ่นรสโณภูมิจัณณะธรรมารมณ์กลับกลืนกินเรา

เราทั้งหลายต้องรู้ร้อยยี่สิบสี่ ไม่ตามอารมณ์ ไม่ตามสิ่งแวดล้อม เราทั้งหลายจะหยุดเวลา จะได้เจริญสติสัมปชัญญะด้วยความรู้ความเข้าใจ รู้จักข้อวัตรข้อปฏิบัติ รู้จักความเป็นพระ

พระนี่คือพูดดี ๆ กิริยามารยาทดี ๆ ที่ประกอบด้วยปัญญาสัมมาทิฐิ ไม่ใช่ดีเพื่อตัวเพื่อตนไม่ใช่เรียนหนังสือเพื่อ ทำงานเพื่อตัวเพื่อตน เป็นข้าราชการนักการเมือง เป็นนักบวชเพื่อตัวเพื่อตนตัวตน นั้นแหละคือการเวียนว่ายตายเกิด

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ อยู่ที่ไหนเราก็ทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้แหละ ถือว่าอยู่ที่ไหนมันมีข้อสอบข้อสอบนะ เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ

เหมือนพระทางตะวันออกเฉียงเหนือนี้ ไปกราบท่านเจ้าคุณพุทธทาสภิกขุที่สวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ไปกราบท่านท่านก็ถามว่ามาจากไหน ก็ตอบท่านว่ามาจากท่านว่ามาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มากราบมาไหว้ท่านพุทธทาสภิกขุ มาขออยู่กับท่านพุทธทาสภิกขุ

ท่านพุทธทาสภิกขุท่านก็ถามว่า ท่านไม่มีที่อยู่หรือ ทำไมถึงจะมาขออยู่กับท่านนะ พระก็ตอบว่าจะมาขออยู่เพื่อจะประพฤติปฏิบัติธรรม

ท่านพุทธทาสภิกขุก็ให้ความรู้ความเข้าใจว่า การประพฤติการปฏิบัติต้องรู้เข้าใจ การปฏิบัติธรรมคือการหยุดวิญญูสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะความเป็นพระอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ เพราะพระนั้นอยู่ที่เราอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ ถ้าใครธาตุทั้งสี่ชั้นทั้งห้ามีอายตนะทั้งหกทุกคนก็เป็นพระได้ พระนั้นคือพระธรรมพระวินัย

ให้รู้เข้าใจ ให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ทุกคนอย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยทำตามใจตามอัธยาศัยนั้นไม่ใช่พระ นั่นคือวิญญูสงสาร นั่นคือการเวียนว่ายตายเกิด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่าเอาพระธรรมพระวินัยด้วยความรู้ความเข้าใจนี้แหละเป็นการประพฤติการปฏิบัติ เราจะเข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

อย่างเราไปอยู่กับหลวงปู่มั่น ฐริทัตโต ไปอยู่กับหลวงปู่ชา สุภัทโท ไปอยู่กับท่านหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ไปอยู่กับท่าน ไปเอาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมไปปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยๆ ให้ศีลให้สมาธิให้ปัญญามั่นคงติดต่อกันเรื่อยๆ

การที่รู้เข้าใจเรื่องศีลเรื่องสมาธิเรื่องปัญญา ปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยๆ มีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมมันจะเป็นสมาธิโดยธรรมชาติ เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาโดยธรรมชาติ การปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยๆ มันจะเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญาเป็นปัญญาประกอบด้วยความดี

พระธรรมพระวินัยข้อวัตรข้อปฏิบัตินี้เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมที่ดี

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้รู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติในระบบความคิดระบบคำพูดกายวาจา
กิริยามารยาทอาชีวะและใจ เราจะได้รู้ระบบรู้กรรมรู้กฎแห่งกรรมรู้ผลของกรรม

การทำอะไรที่ติดต่อกันเนื่องนี้แหละคือความไม่ขาดไม่ต่างไม่พร้อย
มันจะเป็นกระบวนการของกระแสปฏิจลสมุปบาท ต้องติดต่อกันเนื่องด้วยพระธรรม
พระวินัย ต้องติดต่อกันเนื่องเพื่อให้เป็นสติปัญฐานทั้งสี่ มีความสงบมีปัญญา
ติดต่อกันเนื่องกัน เพื่อเป็นสติปัญฐานทั้งสี่ เพื่อเข้าสู่หลักการให้สมบูรณ์

ใจไม่สงบไม่เป็นไร เบื้องต้นให้กายมันสงบก่อน ใจไม่สงบไม่เป็นไรให้วาจา
กิริยามารยาทมันสงบก่อน ต้องเอาพระธรรมพระวินัยเอาข้อวัตรกิจวัตรมาปฏิบัติ
ติดต่อกันเนื่อง เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์ เพื่อเป็นปาฏิโมกข์สังวร อินทรีย์สังวร
อาชีวะสังวร

สติคือความสงบ สัมปชัญญะคือตัวปัญญา ต้องเป็นสติปัญฐานทั้ง ๔
เพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรคมีองค์แปด ไม่มีต่อหน้าและลับหลังมีแต่ความสงบ
และปัญญา มีแต่ปัญญามีแต่ความสงบ การปฏิบัติธรรมให้เรารู้เข้าใจ ไม่มีต่อหน้า
และลับหลัง ถ้ามีต่อหน้าและลับหลังนั้นถือว่าไม่ถูกต้อง การปฏิบัติถึงไม่มีต่อหน้า
และลับหลัง

ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีวะ ให้มันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา
การประพฤติการปฏิบัติถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ถ้ามีต่อหน้าและลับหลังนั้น
ไม่ใช่บริสุทธิคุณ เราทั้งหลายต้องปักหมุดอยู่ที่บริสุทธิคุณ คือ พระนิพพาน
เป็นบริสุทธิคุณ ไม่หวังอะไรตอบแทน

ต้องปักหมุดไว้เลย จุดมุ่งหมายปลายทางของเราได้แก่พระนิพพาน พระนิพพาน คือความดับไม่เหลือ ที่เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา ที่เป็นกายวาจาภิรียมารยาท เป็นบริสุทธิคุณ ไม่มีมลทิน ไม่มีต่างไม่มีพร้อย ไม่มีขาด ไม่มีทะลุ ไม่มีนิติบุคคลตัวตน เป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา การประพฤติการปฏิบัติมันต้องแน่นมาที่ใจอย่างนี้ เพื่อให้เข้าถึงบริสุทธิคุณ ความหวังก็เหมือนกันนะ ความหวังความชอบไม่ชอบนี้มันยังมีความปรุงแต่งนะ

ถ้าเราปฏิบัติให้ประชาชนมหาชนเค้ายอมรับให้เลื่อมใสให้เค้าโอเค เพื่อให้คนอื่น เค้ายอมรับ นี่ไม่ใช่การเจริญสติปัฏฐานนะ ไม่ใช่พระธรรมไม่ใช่พระวินัย มันเป็นตัวเป็นตน ให้เรารู้ให้เราเข้าใจ

ปฏิบัติอย่างนี้แหละก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติเพื่อหลอกลวงนะ ต่อหน้าก็อย่างหนึ่ง ลับหลังก็อย่างหนึ่ง ต้องตั้งใจตั้งเจตนา การประพฤติปฏิบัติต้องไม่มีต่อหน้า และลับหลัง เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจการประพฤติการปฏิบัตินี้มันจะพังทลาย เหมือนตึก สตง.นะ

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ

น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไมโกงกินคอร์รับชั้นนะ แต่เค้าโกงกินคอร์รับชั้นน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมณฑลพะเยาประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลพะเยาประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทพรภาคาร ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตนไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปดถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาศัยด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจรีตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจรีตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจรีต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักรธรรมนุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจรีตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจรีต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจรีตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท

เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก
ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง
ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ
มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิภวสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ
ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์
ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น
มันจะวกวนอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับ
สิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ
การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกวนในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกวน
อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง
หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง
หัวใจบ่อนความหลง

ให้เราารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่อำเภอนึง ของเมืองไทยก็ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก๊าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนา ตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมว่าชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับหางงูเดี๋ยวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการรู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณมีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ
ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ดีนะ รวยความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์
มันไม่ดีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ
เคাঁเล็กนิตเดียวเคাঁตั้งบ่อนคาสีโนเคাঁรวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน
เคাঁรวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เคাঁมีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เคাঁคิดว่าประเทศ
สิงคโปร์มันเล็กนิตเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้
มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์
เคাঁถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้
มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า
เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน
นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเคাঁมายกเลิกบ่อนคาสีโน
มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา
ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

บุญกุศลที่เราทั้งหลายได้บำเพ็ญในวันนี้ ขอถวายบูชาท่านหลวงปู่ริว รุจิลาโก เพื่อไปสู่สุคติสรวงสวรรค์มรรคผลพระนิพพาน ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายให้พากัน เสียดละ เพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์ของผู้อื่น ด้วยความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

ขอจบด้วยโอวาทพระธรรมคำสั่งสอนของหลวงปู่มั่น ท่านได้เมตตาตรัสกับ พุทธบริษัททั้งหลาย

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่มีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัตินั้นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบัน ไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เรารู้เข้าใจเรื่องพระธรรม พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิภูฏาสงสารนั้นแหละคือพระ นิพพาน ให้พวกเรารู้เข้าใจในเรื่องพระนิพพาน ให้เข้าใจนะ
